

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **LREAGRAO UNLOGANI KLINDLENT PROPERTIS, akciová společnost**, se sídlem U Habrovky 247/11, Praha 4, zast. JUDr. Zdeňkem Weigem, advokátem se sídlem Nad Zátiším 22, Praha 4, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, zast. JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem se sídlem Kořenského 15, Praha 5, proti rozhodnutím Celního ředitelství Praha ze dne 28. 4. 2009, č. j. 71-27/2009-170100-21, č. j. 71-28/2009-170100-21, č. j. 71-29/2009-170100-21, č. j. 71-30/2009-170100-21, č. j. 71-31/2009-170100-21, č. j. 71-32/2009-170100-21, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2013, č. j. 7 Af 11/2012 – 349, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení výroku I., II. a III. v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterými byla zrušena jím vydaná rozhodnutí ze dne 28. 4. 2009, č. j. 71-28/2009-170100-21, č. j. 71-29/2009-170100-21, č. j. 71-30/2009-170100-21, jakož i těmito rozhodnutím předcházející rozhodnutí Celního úřadu Praha III, a to pro uplynutí prekluzivní lhůty pro vyměření celního dluhu.

[2] Stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Svoji žádost odůvodnil zejména tím, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku by pro něj znamenaly nenahraditelnou újmu. Vykonatelnost rozsudku vyvolává riziko zastavení vyměrovacího řízení, které již nebude možno obnovit. Dále nezávisle na možnosti zastavení vyvolává riziko povinnosti vracet vymoženou dlužnou částku a převádět množství pohledávek na daňového dlužníka. Dále vyvolává riziko ztráty mnoha procesních postavení dle civilních předpisů, která již nebude možné obnovit (řízení o poddlužnických žalobách, exekucní, insolvenční a likvidační řízení). V neposlední řadě je zde relativně vysoká jistota, že veškeré vrácené hodnoty budou nenávratně ztraceny, včetně pohledávek, které lze převádět do zahraničí (nebo kamkoliv jinam) výrazně snadněji než kontrolované peněžní prostředky.

[3] Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil dne 17. 2. 2014. Konstatuje, že dojde-li k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, stane se tak

již podruhé. Stěžovatel uvádí tytéž důvody, které uvedl již ve své první kasační stížnosti. Rozdíl je však v tom, že nenahraditelnou újmu mu tentokrát nezpůsobil žalobce nýbrž postup městského soudu, jenž se neřídil právním názorem vysloveným v rozsudku soudu vyššího stupně. Je otázkou, zda takový případ je v souladu s veřejným zájmem (neztotožňovat se zájmem státu na příjem v podobě cla) ve formě legitimního očekávání účastníka řízení, předvídatelnosti soudních rozhodnutí a práva na vydání rozhodnutí v přiměřené době.

[4] Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylicení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil stěžovatelem uvedené důvody a rozhodl odkladný účinek kasační stížnosti přiznat. Nelze totiž jednoznačně vyloučit, že by důsledky plynoucí z toho, že by napadené rozhodnutí bylo vykonáno, nešlo v budoucnu zhojit. V případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by stěžovatel v důsledku absence městským soudem zrušených exekučních titulů skutečně ztratil své procesní postavení v doposud zahájených a neskončených řízeních o poddlužnických žalobách, či přímo nařízených exekucí na majetek dlužníka, případně v insolvenčních či likvidačních řízeních. Stěžovatelův případný úspěch v řízení před Nejvyšším správním soudem by však neměl na ztrátu tohoto procesního postavení již žádný vliv. Právě v této okolnosti lze vzhledem ke skutkovému stavu věci spatřovat výrazný nepoměr mezi následkem (újmou), která by stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku vznikla, a případnou újmou, která by vznikla jiným osobám, pokud by došlo k odložení účinků napadeného rozhodnutí.

[7] S pochybnostmi žalobce ohledně souladu případného odkladného účinku s veřejným zájmem ve formě legitimního očekávání účastníka řízení, předvídatelnosti soudních rozhodnutí a práva na vydání rozhodnutí v přiměřené době se zdejší soud neztotožnil. Přiznání odkladného účinku nemá za následek prodloužení délky řízení před Nejvyšším správním soudem, nemůže se proto žádným způsobem dotknout práva na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Důvody pro přiznání odkladného účinku pak nelze zaměňovat s důvodností či nedůvodností kasační stížnosti. Přiznání či nepřiznání odkladného účinku nemá na věcné posouzení sporu žádné dopady. Rozpor s důležitým veřejným zájmem, který by přiznáním odkladného účinku mohl v projednávané věci nastat, Nejvyšší správní soud neshledal.

pokračování

[8] Po zhodnocení zjištěných skutečností tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny, a proto rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu